

— Невинна съмъ! отговори сърчено майката на бѣдникъ.

— О света вѣро на распятого! извика лукавийтъ доминиканецъ, нема ли прочее да сполучимъ да въстържествунашъ на земята? Напредъ! извика той на палачытъ като показа на единъ огънь що горѣше въ единъ жгълъ на оязи вертепъ.

— Петре Арбуезе! извика бабичката съ одушевенъ тонъ да си проклетъ отъ оногози който слѣзе на земята за да благославя.

— Тя е Еврейка! приложихъ палачытъ като са прекръстихъ; и като съблѣкохъ старницата искахъ да я подигнахъ, но тя гордо ги отблъсна.

— Ще върви сама, рече тя; дѣ трѣба да идъ?

Палачытъ ѝ показахъ огъня; и Марія тръгна съ твърда стѣпка, и видѣ безъ да са оплаши огнения пѣкълъ, отъ който въ мрака на тоя вертепъ са издавахъ безбройны огняны езыцы. Палачытъ я привързахъ о единъ столъ до огъня тѣй бѣко, щото не бѣше ѝ възможно да са мръдне. Тогасъ обърнахъ стола тѣй щото краката на мѣчната опирахъ почти до възлицата. При първото допиране на огъня Марія силно постена.

— Забравихмы нѣщо, рече тутакси, единъ отъ палачытъ като видѣ краката на жертвата съвсѣмъ червени и после побѣдѣлы, като кожа кога гори.

— Наистина, рече другийтъ, не ми доде на умъ.

И той са затече и зе едно малко прѣстяно блюдо пивно съ дървено масло, и съ глѣба привързана на края на тояга намаза краката на жертвата. Дайствието на огъня зе тогасъ голѣмъ размѣръ, кожата са напука, месата са свихъ, и коститѣ и жилитѣ останяхъ голи. Светѣйшата инквизиція имаше духъ дѣволскы изобрѣтателенъ. На тѣзи нечуваны мѣкы Марія противостоя съ геройско мѣжество.